

vembra se je pripeljal iz Zagreba v Celje, je v noči vlomil v trgovino Stermecki in ukradel 30 m kamgarnsukna in moški plašč. Meseca januarja je ponovno obiskal Stermeckega in je ukradel iz blagajne 5600 din. Tokrat so ga pa izsledili in dne 11. februarja je bil v Celju po priznanju vlomov obsojen na tri leta.

Slovenska Krajina

Se naši palerje. V zadnji številki smo napisali nekaj besed o naših palerjih, danes dodajemo, da je naša notica merila na vse palerje, ne samo na tiste, ki so bili lansko leto, in zlasti tudi na palerje, ki so na privatnih veleposestvih. Naši siromašni delavci bi vedeli povedati marsikaj. — Letos bi tudi rad bil vsak paler v Nemčiji. In pri tem se godijo grde reči. Če dobi kak delavec iz Nemčije pismo, da rabi 5—6 delavcev kak nemški gospodar, se ta delavec postavi že za palerja in si da drago plačati od delavcev, ki jih vzame s seboj. Plačuje se do 200 din in še več. Velja pač parola, kdor več da, pa ga vzamem s seboj. Tu bi morala oblast napraviti red in doseči, da se vse take pogodbe razveljavijo in se naj sprejemajo delavci le potom borze dela. Vse take palerje pa je treba kaznovati in jim ne dati dovoljenja za izemstvo. Zakaj bi naši delavci naše delavce izžemali? Grdo je tako stopanje!

»Olijevo« delajo. V naši krajini pridelajo kmetovalci precej buč in sedaj se dela v naših mlinih iz bučnega semena olje. To je vse prav. A ni dobro, kar se godi v mlinih med čakanjem. V mlin se pošiljajo navadno mladi fantje in dekleta, oziroma skoraj še otroci in preplešejo cele noči in počenjajo tudi druge neumnosti, tako da se večkrat pošteni ljudje zgražajo. Pišemo to zato, da starše opozorimo, da bodo bolj pazili zlasti na svoje mlade hčerke. Hudič nikoli ne počiva.

Naša dekleta v Nemčiji. Slučajno mi je prišlo v roke pismo nekega nemškega delodajalca, ki prosi iz Jugoslavije, oziroma iz Prekmurja delavce, a odločno zahteva, da naj bodo dekleta boljša, kot jih je imel lansko leto. Ko sem se zanimal za stvar, sem zvedel, da sta lansko leto pri tem Nemcu bili dve dekleti, ki sta vrgli zelo

slabo luč na vsa naša prekmurska dekleta. Ko sta zvečer delo končali, sta šli na lov za nemškimi fanti. Hodili sta navadno čez polnoč in nista prihajali niti domov spat. Gospodar — luteran — se je čudil takemu početju in je večkrat spraševal, če je pri nas taka navada ali so pa dekleta tako pokvarjena. Starši, natančneje se zanimajte, kako živijo v inozemstvu vaši sinovi in hčere, da se vam ne bodo vračali domov pokvarjeni na telesu in duši!

Sv. Sebeščan. Trenutno je okrog 150 naših faranov v inozemstvu, največ sezonskih delavcev. Če bo delo na razpolago, jih odide še najmanj 200. To je zelo veliko, ko pa ima župnija le okrog tisoč vernikov, če ne štejemo 110 ciganov, ki pa itak ne hodijo na sezonsko delo. Veselo je dejstvo, da si ti naši sezonci naročajo katoliške časopise, in sicer zdaj največ »Slov. gospodarja«, ki jih stalno obvešča o dogodkih v domači župniji. — S pripravami za zgraditev farnega doma smo že začeli. Te dni smo nakopali pesek in šoder, ki ga zvozimo še ta mesec na določeno mesto. Ljudje se zavedajo, da gradijo lasten dom, ki bo služil ne samo njim, ampak še poznim rodovom. Dom res bo stal okrog 50.000 din in plačamo samo mizarja, tesarska dela, apno, cement, strešno opeko in druge materialje. Denarna plat nam bo delala seveda velike težave. Ljudje veliko delajo in žrtvujejo. Če nam bo Bog pomagal, bomo koncem avgusta dom že blagoslovili.

Naši rajni

Črneče pri Dravogradu. V petek 4. februarja je umrl v Beogradu prometni kontrolor v ministrstvu Lukanc Alojzij. Njegovo truplo je bilo prepeljano na njegov dom v Podklancu 9. februarja, naslednji dan pa pokopano v Črnečah, kakor si je rajni želel. — Na Meži je 3. februarja umrla po dolgotrajni bolezni Komauer Marija, restavratorka in hotelirka. Pogreb, ki je bil 5. februarja na farno pokopališče v St. Janž, je pokazal, da je bila rajna priljubljena in spoštovana. Okoliškimi cerkvam je veliko darovala. — Naj počivata v miru!

Harun al Rašid, veliki kalif, je hotel preskusiti razsodnost svojih podložnikov. Preoblekel se je in na trgu prodajal cekine za mali bakreni navec. Pametni so kupovali, drugi pa so smatrali prodajo za sleparijo. Kot Harunu al Rašidu se godi nam, ki priporočamo za pranje priznano dobro terpentinovo milo Zlatorog. Razumne gospodinje perejo z njim, — druge pa v svojo veliko škodo preslišijo naš glas.

TERPENTINOVNO MILO
Zlatorog

Zgornja Poljskava. Mirno je v Gospodu zaspał ter bil 1. februarja ob obilni udeležbi pokopan sin ugledne krščanske družine Petrovič Stefan. Močno se je prehladil, od Vseh svetnikov dalje se mu je bolezen v pljučih vedno hujše razvijala, dokler ji ni podlegel, star 26 let. Bil je vrl krščanski mladenič, ki je živel in trpel iz vere. Naj v miru počiva! Užaloščenim staršem, bratom in sorodnikom naše sožalje!

Ptujska gora. Dne 8. februarja smo položili k zadnjemu počitku Vodušek Nežo, ki je umrla v starosti 68 let. Bila je vzorna krščanska mati. Pri hiši žalosti je imel poslovljni govor Verde-

Otoke za doto!

V 15. stoletju so Shetlandski otoki, blizu severne obale Škotske, spadali skupaj z otočjem Orkadov k danski kraljici. Ko so leta 1449 kronali za danskega kralja Kristijana I., je bila Danska tako velika, da se je raztezala od ustja reke Labe do najbolj severnih meja sedanje Norveške in od obal Severnega morja do meja Rusije. Kljub tem velikim deželam pa kralj Kristijan I. svoji hčeri, ki se je možila s škotskim kraljem Jakobom III., ni mogel izplačati več dote kakor 2000 goldinarjev, dasi je spočetka obljubil hčeri celih 60 tisoč goldinarjev dote. Ker torej ni mogel takoj izplačati vse obljubljenе dote, je ženinu zastavil Shet-

Januš Golec:

Ponarejevalci

Po pripovedovanju strica z Dravskega polja iz pretekle in sedanje dobe

Za slučaj, da bi bil uspel kateremu od obsojenih pobeg iz kaznilnice, bi ga bil skrtil vsak kmetič na Dravskem polju z največjo skrbjo. Judeža bi iskal žandar zaman med prebivalstvom vsega Dravskega polja.

Dolgo časa so se navduševali poljanci za ponarejevalce, katerih niso prav spoznali, dokler so bivali med njimi. Vsak je gojil eno željo, da bi jim bilo usojeno prestati kazen in se vrniti med uboge pare Dravskega polja.

Oče v smrt — sin v svobodo

Razžalostili sta se šentjanška in cirkovška župnija, ko je sprejela domača občina obvestilo, da je umrl v kaznilnici stari Potočnik. Narod je še tolažilo trdno upanje, da bo zmagal prisojeno kazen sin, ki je vpeljan v vse tajnosti izdelovanja denarja.

Čas razgrne plašč pozabljenja čez vse in tako je bilo tudi s ponarejevalsko zadevo. Prvotno živahne

govorice o ponarejevalcih so prešle po preteku par let v svet pravljčnosti. Babice so že pripovedovale vnukom, kako so tam in tam v revni Rošnji na šentjanškem polju živela oče in sin. Zнала sta delati denar ter sta hotela osrečiti z njim bedni svet. Sredi osrečevalnega dela so ju odgnali žandarji in ne bosta nikdar več videla belega dne, ker sta si upala izdelovati to, kar sme samo cesar.

Tako in enako so že bile prikrojene ljudske pripovedke o nekoč živeči ponarejevalski družbi, ko se je prikazal na domu v Rošnji Jože Potočnik. Prestal je v ječi od prisojenih mu petih let le dve leti in pol, ostalo kazen so mu spregledali in odpustili radi dobrega ponašanja.

Nenađen pojav mladega Potočnika v St. Janžu je osvežil in poživil na mah vse ono, kar se je že bilo pozabilo in je obetalo marsikateremu poljancu obogatjenje brez trdega dela in znoja.

II. poglavje

Razočarani domačini in materine prošnje

Kako bridko so bili razočarani Rošnjani kmalu po vrnitvi mladega Jožeta Potočnika! Vsak je tiščal

nik iz Majšperga. Pevski zbor je pri cerkvi in ob grobu zapel žalostinko. Ohranimo rajno v prijaznem spominu!

Polensak. Dne 7. februarja se je vil dolg sprevod od cerkve na naš mirodvor. Nesli smo k večnemu počitku telesne ostanke pokojne Šoštaric Margete iz Slomov. Podlegla je pljučnici v 80. letu starosti. Bila je članica Marijine družbe pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah, odkoder se je k nam preselila pred enim letom, zato so jo dekleta polenske Marijine družbe spremljale na njeni zadnji poti. Počivaj v miru, blaga sestra, in večna luč naj sveti Tvoji duši! Preostalim sorodnikom naše sožalje!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Umrla je blaga žena Roža Neža, dolgoletna gostilničarka. Odkar je izročila gospodarstvo svojemu sinu, je vsa živela svojemu Bogu. Vsakdanja sv. maša s sv. obhajilom je bilo njeno največje veselje. S posebno ljubeznijo je gojila cvetlice, pa ne za sebe, temveč za Njega, ki ga je s toliko ljubeznijo obiskovala v cerkvi dan za dnem. Naši katoliški listi so imeli v njej vseletno podpornico in naročnico. Počivaj v miru, blaga žena!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Položili smo k večnemu počitku ugledno ženo Golob Marijo, posestnico iz Slapšćine, v starosti 79 let. Bila je dobra, poštna, pravi original skrbne kmečke žene. Kako je bila priljubljena, je pokazal njen pogreb, katerega se je udeležilo veliko število ljudi. Vse se je zavedalo resnosti trenutka, ko naš zapušča žena, ki se je preselila po lepem življenju k Vsemogočnemu po zasluženem večno plačilo. Pri grobu se je poslovil od rajne z lepim govorom g. župnik in še en govornik. Le s težkim srcem smo zapuščali sveži grob, želeč pokojnici mirno spanje!

Nova štifca pri Gornjem gradu. V nedeljo 6. februarja je nehala utripati blago in dobrotno srce Zavolovšek Jakoba, p. d. Černevskega očeta. S pokojnikom smo izgubili moža strogo krščanskega prepričanja ter zgled potrpežljivosti in ponižnosti. Dokler je bil zdrav, smo ga videli vsak mesec pri mizi Gospodovi. S Černevskim očetom smo izgubili tudi očeta siromakov in popotnikov, kateri so bili deležni njegove dobrote. Udeleževal se je tudi pri raznih društvih, katere je tudi gmotno podpiral. Bil je vnet pri-

jatelj dobrega časopisja. Na »Slov. gospodarja« je bil naročen 40 let. Na zadnji poti so ga spremljali tudi gasilci. G. župnik je ob grobu govoril tolažilne besede in poudarjal njegovo lepo življenje. Naj počiva v miru — žalujočim naše sožalje!

Nova cerkev pri Celju. Vsemogočni je poklical k sebi na predvečer Marijinega praznika Arlič Nežo. Bolehala je vse življenje, a grozno je bilo trpljenje zadnje dni njenega življenja. — Božja čast in Marijina družba ji je bila najbolj pri srcu. Bila je zvest otrok Marije. Ob grobu ji je govoril v slovo g. kanonik in dekan Pavel Za-

gar. V imenu družbe se je poslovila od rajne Antonija Adamič. Pevci so ji zapeli žalostinke. — Draga tovarišica, upamo, da se že veseliš pri Gospodu v nebesih, ki si ga tako srčno ljubila!

Sv. Lovrenc, Smarje pri Jelšah. Umrla je naš predobri oče Keglic Martin, p. d. Vogrinc, v starosti 84 let. Nad 50 let je skrbno in pridno gospodaril na svojem posestvu na lepem griču v bližini podružnice sv. Lovrenca. Kot oskrbnik in kijučar pri podružnici sv. Lovrenca je deloval 32 let. Bil je dolgo let naročnik »Slov. gospodarja«. Naj počiva v miru — žalujočim naše sožalje!

Društvene vesti

Kruce v Mariboru. Dobro znana tolovajstva Krucev na Murskem polju še med slovenskim narodom niso pozabljena. Da boste videli njihovo zlobo, zločine in pa tudi kazni, pridite pogledat v Mariboru, kjer bo igral Ljudski oder to igro v petih dejanjih s petjem v soboto 19. februarja ob 20 in v nedeljo 20. februarja ob 17 v dvorani Zadrufne gospodarske banke. Vstopnice se dobijo v predprodaji v Cirilovi knjigarni.

Vsem prosvetnim društvom! Prosvetno društvo v Selnici ob Dravi bo te dni bratskim društvom razposlalo prošnje, v katerih vas naproša, da po svojih močeh prispevate za zidanje prosvetnega doma v Selnici. Prosimo prav lepo, ne preslišite klika iz Dravske doline, ki je na prosvetnih domovih najbolj uboga!

Vurberg. V društvu bo velik špas, da vsak smejal se bo na glas: Iz pekla se bo škric prikazal, čevljarju dreto bo namazal! In lepih snubcev pol ducata, mlademu dekletu ljubezen kvača! Kdor hoče torej videti to, ne sme 20. v nedeljo sedeti za pečjo!

Hoče pri Mariboru. Prosvetno društvo priredi v nedeljo 20. februarja ob 15 in ob 19.30 v Slomšekovem domu igro v treh dejanjih »Micka, premisli si!« Pridite!

Sv. Janž na Dravskem polju. 7. in 8. februarja smo imeli dekliški tečaj, katerega se je pod vodstvom g. duhovnega svetnika Oberžana in gospodičen katehistinje udeleževalo okoli 150 deklet.

Dekleta so z velikim zanimanjem sledila vsem predavanjem.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Izobraževalno društvo priredi v nedeljo 20. februarja ob 15 v samostanski dvorani komedijo »Narodni poslanec«. Igro bodo ponavljali na pustno nedeljo 27. februarja. Pridite v obilnem številu!

Križevci. Bralno društvo Sv. Križ pri Ljutomeru uprizori 20. in 27. februarja ob 15.30 v Slomšekovi dvorani veliko zgodovinsko igro »Kruce«. Igra je iz 16. stoletja in prizadeti so bili najbolj kraji od Krucev: Mursko polje, posebno Veržej, Jeruzalem v Slov. goricah in pa tudi Bakovci. Pisce igre g. Brumen v Mariboru nam je dovolil uprizoritev »Krucev« ljub temu, da na isti dan uprizori krstno predstavo »Ljudski odere« v Mariboru. Vstopnina: sedeži 8, 6 in 4 din. Vstopnice so na razpolago pri g. kaplanu in se lahko rezervirajo.

Sv. Urban pri Ptuj. Fantovski in dekliški krožek imata redne sestanke pod vodstvom učiteljskega. Vabimo k temi sestankom tudi one, ki od daleč gledajo in iščejo zabave drugod. — Agitacija za krščanski tisk je rodila lepe stvari. Vsak teden ras obišče 285 »Slov. gospodarjev«.

Velika Nedelja. Občnega zbora Prosvetnega društva se je udeležilo lepo število članov, med temi tudi naš rojak g. Klemenc Josip, kaplan pri Sv. Barbari v Haložah. Izvoljen je bil stari odbor. Mesto tajnika je prevzel Hinko Fideršek.

vanj in ga je hotel imeti pod svojo streho in za svojo mizo. Vsi so mu hoteli postreči po možnosti in napeljati z njim razgovor: kako se mu je godilo v kaznilnici, kaj je delal in če ni pozabil v letih za štirimi stenami višek umetnosti — izdelovanje cesarju pridržanega denarja.

Jože je koj sprevidel, kam moli pes taco s prijaznostjo in povabili sovaščanov. Znal je, da bi si vsi brez razlike radi z njegovo pomočjo opomogli na brzo ter lahko roko. Dasi mlad, je imel v kaznilnici dovolj časa se prepričati, koliko se je zanniti ponarejevalcu na ljudsko molčečnost. Kakor hitro bi se spustil z enim, bi ga že silil drugi s pretnjo ovadbe na svojo stran. Zavest ga je svarila na ves glas, da bodo prežali žandarji nanj v rojstnem naselju in delali preiskave ter premetavali ter prebrskovali vse na Potočnikovini, kakor hitro bi opazili količkanj sumljivega.

Na drugi strani ga je rotila dobra mati za pet ran Križanega, naj bo odslej vsaj on pameten ter pošten, ko je že plačal njegov oče z mnogo prerano smrtjo ono vražjo coprnijo, katero je zanesel pod njihovo streho zlodjev stepuh iz Halož. Ona sama in vsi ostali mlajši bratje ter sestri so prestali več nego dovolj v dobi preiskave pred žandarji. Ko sta

bila on in rajni oče zaprta, se je morala ubijati sama, da ni pocepala obilna družina od glada in vsestranskega pomanjkanja. Soseska se ni zmenila za njeno nezakriviljeno bridko usodo in ji je celo privoščila nesrečo! Sedaj se tudi njej vse dobrika ter ponuja v nadi, da bi znali izpod njene strehe prifrčati desetaki in petdesetaki.

V družbi novih tovarišev

Slednji in najbolj tehtni vzrok, da je obrnil Jože hrbet domači vasi in Dravskemu polju sploh, je bil enostavno ta: njegov rojstni kraj je bil preblizu Maribora.

Rajni oče je trgoval in si je opomogel nemoteno s potvorjenim denarjem po Hrvaškem krog Čakoveca in Varaždina. Hrvati ga niso zakopali niti po razkrinkanju v še večjo krivdo, ampak so enostavno prezrli vse pozive štajerske oblasti na izpoved.

Če je že hotel na konja s pomočjo ponarejevalne spretnosti, je moral kam v obmejni kraj, kjer je cvetelo v taisti dobi tihotapljenje ali švercerija z živino. Tihotapske kupčije se sklepajo za gotov denar na hitro roko. Ti meni denar, jaz tebi blago, je govoril tedaj Hrvat.

(Dalje sledi)

landske in Orkadske otoke, dokler bi ne izplačal vse dote, zato so zastavljeni otoki ostali pri škotski in so pozneje pripadli Angliji.

S kolesom 100.000 km v enem letu

Neki Francoz iz Normandije, ki živi že 25 let v Londonu, je prevozil na kolesu v enem letu 100.000 km. Začel je 1. januarja 1937, prevozil je vsak dan 200 do 300 km, klijuboval je vsem neugodnostim vremena, si pri nekem trčenju z avtomobilom zlomil roko, pa takoj drugi dan nadaljeval vožnjo z obvezano roko. Prvotno posnemanje njegovih prijateljev se je spremenilo v obče občudovanje, ki ima tem večjo vrednost, ker ga izražajo hladnokrvni Angleži.